

Συναυλία της Σχολής Βυζαντινής και Παραδοσιακής Μουσικής της Ι.Μ. Μεσσηνίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσσηνίας](#)

Την καθιερωμένη συναυλία λήξης των μαθημάτων της για την σχολική περίοδο 2023 - 2024, πραγματοποίησε το βράδυ της Τετάρτης 15 Μάη 2024, στο κατάμεστο Πνευματικό Κέντρο Καλαμάτας, η Σχολή Βυζαντινής και Παραδοσιακής Μουσικής της Ι. Μητροπόλεως Μεσσηνίας. Ο τίτλος της Συναυλίας “Από το Βυζάντιο στο Μάρκο Βαμβακάρη”, προϊδέασε τους παρευρισκόμενους για το περιεχόμενο αυτής και η συμμετοχή τους σε πολλά γνωστά άσματα επιβεβαίωσε την σχέση αυτή του Βυζαντίου με το σήμερα.

Τα μέλη της Σχολής, υπό την διεύθυνση και καθοδήγηση του Διευθυντή αυτής και Πρωτοψάλτη του Μητροπολιτικού Ναού της Υπαπαντής του Χριστού Καλαμάτας κ. Κων. Σιάχου,

παρουσίασαν ένα αφιέρωμα στη λαϊκή μουσική, με αναφορές στην κοσμική (λαϊκή) μουσική του **Βυζαντίου και του Νέου Ελληνισμού**, με ιδιαίτερη αναφορά στη συνεισφορά των “βυζαντινών μουσικών” στη διατήρηση της ελληνικής μουσικής, και κεντρική βεβαίως παρουσίαση των πιο γνωστών λαϊκών τραγουδιών του περασμένου αιώνα αλλά και των ημερών μας. Στην συναυλία συμμετείχαν το τμήμα της λαϊκής μουσικής της Σχολής με την άριστη συνεργασία, μαθητών, καθηγητών, εξωτερικών συνεργατών και την χορωδία της Σχολής.

Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο εκπροσώπησε **ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Φίλιππος Χαμαργιάς**, ο οποίος, κλείνοντας την όλη εκδήλωση, συνεχάρη τον Διευθυντή της Σχολής, τους συντελεστές, τους οργανοπαίχτες και τα μέλη της χορωδίας, τονίζοντας το μεγάλο πολιτιστικό, ιστορικό και κοινωνικό έργο που προβάλλεται μέσα από την Σχολή και που αντικατοπτρίζει το έργο της Εκκλησίας. Είπε χαρακτηριστικά ότι “Μέσα από την αποψινή συναυλία θα μας μείνουν τρία πράγματα : **1.)** Ότι η μουσική, είτε είναι βυζαντινή, είτε παραδοσιακή, είτε λαϊκή, έχει ένα κοινό χαρακτηριστικό, είναι Ελληνική!!! **2.)** Η μουσική είναι βίωμα, αφού παρατηρώντας τους μουσικούς απόψε, είδαμε ότι οι οργανοπαίχτες των εγχόρδων αγκάλιαζαν τα μουσικά όργανα με αγάπη, των κρουστών τα χάιδευαν με στοργή και των πνευστών τους έδιναν πνοή ζώσα!!!. **3.)** Ένα είναι σίγουρο. Η παρουσία διαφορετικών ηλικιών στη Σχολή δείχνει ότι η μουσική δεν έχει ούτε ηλικία, ούτε όριο, αλλά είναι για όλους”.

